

disse Bemærkninger og skal dermed anbefale Lovforslaget til Vedtagelse her ved anden Behandling med de to Ændringer, hvorom der er stillet Forslag af det store Flertal under Nr. 1 og 2.

Moltesen: Venstre har fremsat sit Ændringsforslag til dette Lovforslag som et Forhandlingsgrundlag, men hverken Ministeren eller de andre Partier i Udvalget har ment at kunne forhandle paa dette Grundlag. Jeg gaar ud fra, at der heller ikke i Dag her i Tinget kan blive nogen egentlig Forhandling paa dette Grundlag, men som mit Partis Ordfører skal jeg dog kortelig omtale det, saa meget mere som jeg er overbevist om, at vort Ændringsforslag giver en forsvarlig Ordning ikke alene for Stor-København, men for hele Landet, forsvarlig baade overfor det offentlige, overfor Forældrene og overfor Lærerne, samtidig med, at det vil sikre det private Initiativ paa Skolens Omraade. Jeg nærer ikke Tvivl om, at Forslaget vil leve, selv om det bliver stemt ned her i Tinget i Dag, baade i Kraft af Enkelhed og Alsidighed. Hvis det foreliggende Spørgsmaal ikke havde faaet den akutte Karakter, som det har faaet her i København, og hvis det ikke var blevet opstillet ensidigt ud fra et storkøbenhavnsk Synspunkt, men ud fra hele Landets, vilde et Forslag om denne Sags Ordning fra kompetent Side utvivlsomt have faaet omtrent samme Karakter som det, Venstre her stiller.

Det er fremhævet, at Enigheden i Stor-Københavns Kommunalbestyrelses Udvalg skulde være bindende overfor Rigsdagen. Jeg kan ikke forstaa det. Rigsdagen maa se paa hele Landets Interesser, Stor-Københavns Kommunalbestyrelse har Ret til at se alene paa Kommunens Interesser, og det var vel for meget at kræve af den, at den, naar den stod i en saa pinlig Skolesituation, som den gjorde, skulde kunne se ud over dens egne Grænser, men det er Rigsdagens Opgave at se ud over de kommunale Grænser og se til hele Landet. Venstre kan i hvert Fald ikke her være forpligtet, thi Venstre har ikke været med til den omtalte Overenskomst.

Naar man vil gøre Venstre ansvarligt for, at der den 1ste April i Aar vil indtræde en Katastrofe med Hensyn til Skolevæsenet her i København, er det enten af Uvidenhed eller af Spekulation i Uvidenhed, at det siges. Hvordan har man egentlig tænkt, det vilde gaa de Skoler,

som ligger i Stor-Københavns Nabokommuner, hvis Lovforslaget blev vedtaget? Hvordan vilde det gaa i Lyngby og i andre Kommuner — der ligger en Kreds af højere Skoler rundt omkring — og videre ude i Landet? Der findes 140 højere private Almenskoler i Landet. Hvordan vilde deres Stilling blive, naar dette Lovforslag blev vedtaget? Konsekvensen vilde blive den private Skoles Ligbegængelse. Det er et Udtryk, som Professor Edvard Lehmann har benyttet om dette Lovforslag. Fra socialdemokratisk Side har man i Gaar hævdet, at et Udtryk af Professor Lehmann var blevet overfladisk opfattet. Jeg tror ikke, det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen) vil mene, at denne Opfattelse af Professor Lehmanns Udtalelse er overfladisk. (*Vilhelm Rasmussen:* Derimod selve Udtalelsen). Det er imidlertid en Opfattelse, som jeg ikke tror, man kan komme uden om. Mindretallet under Nr. 3 redder med sit Ændringsforslag de bestaaende Privatskoler, men i pædagogisk Henseende er de ny opdukkende Skoler utvivlsomt interessantere end de bestaaende, det vil sige: de nyopdukkende, som har en pædagogisk Indsats at give. Jeg forstaaer ikke, hvordan deres Stilling skulde blive uden som Overklaseskoler, hvis Lovforslaget bliver vedtaget saaledes, som Flertallet ønsker det.

Det har været Mindretallet umuligt at faa at vide, hvad Overtagelsen af et vist Antal af Stor-Københavns Skoler vil koste Statskassen, og om, hvilke enkelte Skoler Staten skal overtage. Det har ikke været Mindretallet muligt at faa endog blot et Skøn over, hvad det hele vil koste Statskassen, lige saa lidt som man har kunnet faa noget at vide om, hvilke af de private Skoler, som ønsker at vedblive at være private, der kan fortsætte med det. At Flertallet ikke kan gaa med til, at alle de Skoler, som ønsker at vedblive at være private, faar deres Ønsker opfyldt, er givet, men saa hvilke af dem? Efter hvilke Principper skal Udvalget ske? Derom har vi heller ikke kunnet faa noget at vide. I en Henvendelse til Regering og Rigsdag fra Industri og Haandværk, der følger som Bilag, hedder det: „Den danske Stat har hidtil kun udenfor København støttet det højere Skolevæsen i rimeligt Omfang, men forsømt det i Hovedstaden, hvor det med store Ofre har maattet opretholdes alene af Forældrene.“ Det er noget overdrevet at fremhæve, at København i den Henseende har været saa meget ringere stillet end det øvrige Land. Ifølge Bilag